

27.kapittel – Herren vil trøste Sion (Jesaja kap.51;12 – 52;10)

For Israel var Gud langt borte og menneskefrykt hadde fortrenget ham fra deres hjerte (kap.51;12-13). De hadde erfart forfølgelse og ville snart gå i fangenskap (v.13-14). Forløsningen ville komme gjennom den nye pakt; ordene Gud ville legge i sin sønns munn (v.16). Evangeliets tidsalder legger grunnvollene til det kommende Guds rike: de *"nye himler og en ny jord, hvor rettferdighet bor"* (2.Pet. 3;13), en tidsalder som vil bringe velsignelser for nasjonen: *"Jeg la mine ord i din munn og dekket deg med min hånds skygge for å plante himmelen og grunnfeste jorden, og for å si til Sion: Du er mitt folk!"* (kap.51;16).

"Vredes beger"

Ordet vil gå ut for å få Jerusalem til å *"Våkn opp ... du som av Herrens hånd har fått hans vredes beger å drikke."* (v.17). Vi bør alle kunne forstå at jødene virkelig har fått dobbelt igjen for alle deres synder i de siste 2000 år. Hitlers herjinger iblant dem er nok til å vise dette; ting som vi alle kan få kjennskap til. *"To ting var det som rammet deg .... ødeleggelse og undergang, sult og sverd. Hvordan skal jeg trøste deg?"* (v.19). Deres ulykke var for stor for en menneskelig løsning. Ingen nasjonal helt kunne redde henne (v.18) for all hennes barn hadde sviktet (v.20). Deres eneste håp var Israels Gud som ville *"føre sitt folks sak"* (v.22) og gjengjelde nasjonene for sitt hat og grusomheter mot Israel. Guds *"vredes beger"* ville taes fra Israel (v.22) og bli gitt deres fiender å drikke (v.23). *"Jerusalem skal ligge ned-trådt av hedninger inntil hedningefolkenes tider er til ende."* (Luk.21;24).

Våkn opp! Våkn opp!"

Da vil Jesajas ord bli aktuelt: *"Våkn opp, våkn opp, kle deg i din styrke, Sion! Ta på deg ditt høytidsskrud, Jerusalem, du hellige stad! ... Ryst støvet av deg, stå opp, ta sete, Jerusalem! Gjør deg løs fra båndene om din hals, du fangne Sions datter!"* (kap.52;1-2).

Vi har sett Israel røre på seg: fra den Sionistiske bevegelses start i 1897 ned til Jerusalems frigjøring i 1967. Guds hensikt går langsomt men sikkert mot sin oppfyllelse. Mange klager over at Israel ikke frykter Gud og på den måte kritiserer de Gud som har avgjort at likesom Israel falt for sverdet må de også redde fra sverdet. Når tiden er inne vil forløsningen fullendes. *"Derfor skal mitt folk lære å kjenne mitt navn."* (v.6).

Alt dette er en vesentlig bestanddel av evangeliet forkyndelse – ordet om Guds rike. *"Hvor fagre er på fjellene hans føtter som kommer med gledesbud, som forkynder fred, som bærer godt budskap, som forkynder frelse, som sier til Sion: Din Gud regjerer!"* (v.7).

Profeten Nahum forkynte fred for Juda og lovet dem redning fra Assyria. Han ble beskrevet som en som kom med et godt budskap; en som forkynte fred (Nah.2;1) Men det er Apostelen Paulus som forklarer Jesajas ord i sin fulle betydning. Herren sendte ordet og mange var de som forkynte det (sml Salme 68;12). Det begynte med Herren Jesus og apostlene og har fortsatt ned til våre dager med Jesu sanne disipler som har forkynt evangeliets ord om Guds riket. *"Hvor fagre deres føtter er som bringer fred, som bringer et godt budskap!"* (Rom.10;15).

I alle generasjoner har Guds folk ventet på og sett etter jødernes tilbakekomst til landet. De er beskrevet som "vektene" som ser etter den minste bevegelse blant nasjonene som har med Israel å gjøre. Deres daglige bønn er *"komme ditt rike, skje din vilje som i himmelen, så og på jorden"*. De er Guds vektere, som tålmodige og ivrige venter sin Herres gjenkomst. *"På dine murer, Jerusalem, setter jeg vektere. Aldri skal de tie, ikke hele dagen og ikke hele natten. Dere som minner Herren, unn dere ingen ro! Og gi ham ikke ro før han bygger Jerusalem opp igjen, og før han gjør henne til en lovsang på jorden!"* (Jes.62;6-7).

For hvert skritt fremover takker de Gud. Visse datoer sitter fast i deres sinn: 1897, 1917, 1948, 1956, 1967 og de *"løfter røsten, de jubler alle sammen."* (kap.52;8). Men en dag vil alt være oppfylt og da vil de synger som aldri før, når de ser *"at Herren vender tilbake til Sion."* (v.8). Da vil Israel forstå at Guds ord gjennom deres profeter var sanne (v.6). *"Bryt ut i jubel alle sammen, dere Jerusalems ruiner! For Herren trøster sitt folk, han gjenløser Jerusalem."* (v.9).

Så vidunderlig er Guds hensikt at disse ting også vil ha et annet resultat, nemlig det at Guds navn vil bli opphøiet iblant mennesker. *"Herren avdekker sin hellige arm for alle folkenes øyne, og alle jordens ender får se vår Guds frelse."* (v.10).

"Å dyp av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige hans dommer er, og hvor usporlige hans veier." (Rom.11;33).